

Wreszcie skarżąca utrzymuje, że art. 232 WE uprawnia przedsiębiorstwo do wniesienia skargi przeciwko Komisji za brak wydania środków, które dotyczyłyby jej bezpośrednio i indywidualnie i że środki, których Komisja nie wydała w niniejszej sprawie dotyczyły jej bezpośrednio i indywidualnie jako konkurenta Air France.

zawartym w zaskarżonej decyzji stwierdzeniem, określenie „P@YWEB CARD” nie ma w odniesieniu do objętych zgłoszeniem towarów i usług charakteru opisowego, lecz — wprost przeciwnie — ma charakter odróżniający.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe przeciwko OHIM (P@YWEB CARD)

(Sprawa T-405/07)

(2008/C 8/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i J. Schouman)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie R 119/2007-1, doręczonej w dniu 14 września 2007 r., w której odmówiono rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego P@YWEB CARD (zgłoszenie nr 3 861 044) w odniesieniu do wszystkich objętych zgłoszeniem towarów i usług z klas 9, 36 i 38;
- uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego P@YWEB CARD o nr 3 861 044 w odniesieniu do wszystkich wymienionych w nim towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „P@YWEB CARD” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 3 861 044)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94 (¹), jako że, w ocenie skarżącej, wbrew

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe przeciwko OHIM (PAYWEB CARD)

(Sprawa T-406/07)

(2008/C 8/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i J. Schouman)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 września 2007 r. w sprawie R 120/2007-1, doręczonej w dniu 17 września 2007 r., w której odmówiono rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego PAYWEB CARD (zgłoszenie nr 3 861 051) w odniesieniu do wszystkich objętych zgłoszeniem towarów i usług z klas 9, 36 i 38;
- uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego PAYWEB CARD o nr 3 861 051 w odniesieniu do wszystkich wymienionych w nim towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PAYWEB CARD” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 3 861 051)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94 (¹), jako że, w ocenie skarżącej, wbrew zawartym w zaskarżonej decyzji stwierdzeniom, określenie „PAYWEB CARD” nie ma w odniesieniu do objętych zgłoszeniem towarów i usług charakteru opisowego, lecz — wprost przeciwnie — ma charakter odróżniający.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2007 r. — CMB i Christof przeciwko Komisji i EAR

(Sprawa T-407/07)

(2008/C 8/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CMB Maschinenbau & Handels GmbH (Gratkorn, Austria) i J. Christof GmbH (Graz, Austria) (Przedstawiciele: A. Petsche, N. Niejahr i Q. Azau, adwokaci oraz F. Young, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich i Europejska Agencja Odbudowy (EAR)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- nakazanie EAR udostępnienia niektórych dokumentów;
- zasądzenie od EAR odszkodowania za szkody poniesione przez skarżące w kwocie 26 862,17 EUR i 3 197 968,80 EUR z tytułu poniesionych kosztów i utraconych zysków wraz z odsetkami od chwili zaistnienia szkody;
- zasądzenie od EAR zapłaty odsetek od kwoty odszkodowania od chwili wydania wyroku;
- obciążenie EAR i Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Europejskiej Agencji Odbudowy z dnia 29 sierpnia 2007 r. utrzymującą w mocy odrzucenie oferty skarżących i udzielenie zamówienia innemu oferentowi w odniesieniu do ogłoszenia o zamówieniu EuropeAid/124192/D/SUP/YU (Dz.U. 2006/S 233-248823) na dostawę, instalację, obsługę posprzedażną oraz szkolenie z użytkowania sprzętu do utylizacji i transportu odpadów medycznych na całym terytorium Republiki Serbii (oprócz Kosowa). Skarżące domagają się również odszkodowania za szkody poniesione z racji tej decyzji.

Na poparcie swojej skargi skarżące podnoszą, że instytucja zamawiająca nie przestrzegła kryteriów udzielenia zamówienia, ponieważ wygrywająca oferta nie spełniała specyfikacji technicznych.

Ponadto skarżące utrzymują, że instytucja zamawiająca naruszyła obowiązującą procedurę przetargową, nie podała uzasadnienia i naruszyła zasadę dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2007 r. — Crunch Fitness International przeciwko OHIM — ILG (CRUNCH)

(Sprawa T-408/07)

(2008/C 8/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crunch Fitness International Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: J. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: ILG Ltd (Dun Laoghaire, Irlandia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej dotyczącej wspólnotowego znaku towarowego w zakresie dotyczącym klasy 41;
- utrzymanie w mocy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do usług z klasy 41 oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami postępowania odwoławczego przed OHIM.